

נובמבר 2008 • חשון תשס"ט

הצעת מסגרת לאסטרטגיה לאומית בנושא חבלי יו"ש וערביי ארץ ישראל

היעד המרכזי:

גיבוש הצעה מדינית בכוונה לבלום את מסע התבוסתנות של ישראל, הבא לידי ביטוי קיצוני בהתנהלותה של ממשלת אולמרט.

קהל היעד:

- * הציבור בישראל שברובו הניכר (הרוב הדומם) רואה בתבוסתנותה של ישראל איום קיומי, אך נעדר חלופה בהירה ושפויה המגובה בדרג הפוליטי.
- * גופים רבים בעולם היהודי והלא יהודי, בעיקר בארה"ב, המזוהים עם המחנה הלאומי אך חסרים מסר נחרץ וחד משמעי הבא מישראל.
- * חברים רבים בסנאט ובקונגרס בווינגטון העומדים נבוכים לנוכח תבוסתנותה של ישראל ומוצאים עצמם לפתע על תקן של "קתולים יותר מן האפיפיור".

דרך ביצוע:

תוכנית מדינית, כחלופה למדיניותה של הממשלה במדינה דמוקרטית, זקוקה לשילוב של שני מרכיבים: 1. הצעה מדינית מפורטת, המבוססת על עבודה של מכון מחקר אמין ובלתי תלוי. 2. גיבוי פרלמנטרי להצעה.

*

במהלך 21 שנות קיומו של **נת"ב** ובשנה ה-11 לקיומו של "מרכז אריאל למחקרי מדיניות" הגיעה העת לצאת בתוכנית לאומית ולא להסתפק בדברי ביקורת – צודקת ומנומקת ככל שתהיה. במהלך שני עשורים ראו אור **נת"ב** למעלה מאלף מאמרי יסוד מאת שורה ארוכה של חוקרים ראשוניים במעלה. "מרכז אריאל" פרסם נכון להיום 175 מחקרים ושורה של ספרים המכסים את מרב ההיבטים הנוגעים לרציונל הקיומי של מדינת ישראל. אולם, כאמור לעיל, כל החומר הרב עסק ברובו המוחלט בביקורת ולא בהצעה מדינית הבאה להעניק מענה לסבך בעיותיה הקיומיות של מדינת היהודים.

ההצעה הנידונה בזאת כוללת תוכנית מסגרת לאסטרטגיה לאומית בסוגיות שהן לזו הבעיה: חבלי יש"ע וערביי ארץ ישראל. (מי שמכונים "פלשתינאים" בלשון מכובסת). הסבך המקיף של הבעיות בפניהן ניצבת מדינת ישראל – החל באיום גרעיני מאיראן, עבור בהתנהלות הדרג המדיני וכלה במערכת היחסים עם ארה"ב – נובע ברובו הגמור מהעדר פתרון לבעיות אלה.

עיון במסע התבוסתנות של ממשלות ישראל מאז מסירת סיני וחורבן ההתיישבות בהסכמי קמפ דייוויד, עבור בטיהור האתני בביצוע ממשלת שרון ועד קריסת המערכות בממשלת אולמרט, מעלה סימני שאלה קשים באשר לעצם יכולתה של ישראל לשרוד, אם וכאשר תבצע ממשלה זו או הבאה אחריה את מזימתה להקמת יישות ערבית ריבונית בארץ ישראל המערבית, קרי: יישות טרוריסטית בחיקה של מדינת ישראל.

המגמה האסטרטגית נכון להיום ברורה לחלוטין. יעדן של טהרן ודמשק (והדברים נאמרים על ידי איראן במוצהר ובגלוי) הוא להקיף את ישראל מצפון, דרום ומרכז ביישויות טרור ערביות שיביאו לחורבנה של מדינת היהודים. התנהלותו האומללה של צה"ל במלחמת לבנון השנייה הוכיחה לאויבי ישראל ש-4,000 לוחמי חיזבאלה חמושים בנשק אישי ורקטות ממלחמת העולם השנייה, מסוגלים לעמוד מול צבא מודרני החמוש במערכות נשק אסטרטגיות.

בפרק הזמן שחלף מאז המלחמה חלה הסלמה מרחיקת לכת בהיקפם, חימושם ומוכנותם של גייסות החיזבאלה לקראת המלחמה הבאה.

מצב דומה מתרחש בדרום. הטיהור האתני שביצעה ישראל במתיישבי הרצועה הפך כבר למחרת היום את עזה לבסיס צבאי של החמאס. גם כאן קצב ההתחמשות הוא קטלני, וכבר עתה מצויה בידי החמאס יכולת מבצעית לפגיעה במטוסים ושריון, ובתוך שנה הטווח הרקטי צפוי לאיים על באר שבע.

הקמת מדינת טרור ערבית בפאתי גוש דן תסגור את ישראל בטבעת חנק בכל גבולותיה ותשלול ממנה את זכות קיומה גם בגבולות 49'. את המגמה הזו – שאין להגדירה אלא כאיבוד לדעת ברמה לאומית – מובילה בגלוי ובמוצהר ממשלת אולמרט / לבני.

הנה כי כן, הגיעה עת לצאת לציבור בתוכנית שפויה על מנת לנסות ולחסום את מגמות התבוסתנות שהפכה להיות, כאמור לעיל, לחס חוקו של הדרג המדיני.

*

אין בהצעה הנידונה כל נוסחת פלאים ל"מזרח תיכון חדש", "שלום" או "פתרון הסכסוך". היא בעייתית וקשה ועל כן תיתקל בעוינות ערבית וניכור בינלאומי, אירופי בעיקר. עם זאת, היא תתקבל בברכה בקרב חלקים מן הציבור בישראל וכן בקרב חוגים רחבים ברחבי תבל, כולל רבים בקרב יידי ישראל בשני בתי הקונגרס – מוקד הכוח המרכזי של מעצמת העל היחידה היום. יתירה מזאת, יתרונה של ההצעה הוא בהיותה "הרע במיעוט", שכן כל חלופה איננה כי אם מרשם לאסון לאומי.

ההצעה הקונקרטיה שתוגש לחברי הכנסת תהיה מבוססת על מחקר מקיף בביצוע **מרכז אריאל** אשר יופיע במתכונת של ספר בעברית ובאנגלית. המחקר יהיה מחולק לשני חלקים:

א. ניתוח המצב הנוכחי תוך הערכת המגמות המדיניות לעתיד הקרוב.

ב. הצעה מדינית האמורה לשים לאל את מסע התבוסתנות הנוכחי.

*

א. ניתוח המצב הנוכחי תוך הערכת המגמות המדיניות לעתיד הקרוב.

1. מבוא כללי

2. ישראל כמשלט קדמי של המערב במרחב השמי – על כן יעד ראשון ומכריע ב"מלחמת הציוויליזציות".
3. ערביי ארץ ישראל – חוד החנית הערבי-מוסלמי במלחמתו בישראל.
4. כינונה של "מדינה פלשתינית" והשלכותיה במישור המשפטי, הצבאי והמדיני.
- (דרישה לגבולות החלוקה, שיבת הפליטים, בריתות צבאיות, חברות בליגה הערבית וכו'. קרי: "מדינה פלשתינית תקום על חורבותיה של מדינת ישראל!" -יצחק רבין)
5. אשליית "תהליך השלום" – מסמך ז'נבה כמדגם מייצג לעיוורון מדיני.
6. התבוסתנות כפועל יוצא מעייפות החומר בציבור הישראלי.
7. מגמות של הרס עצמי בקרב השמאל הישראלי.
8. הסלמת המאבק של ערביי ישראל לחורבן מדינת היהודים מבפנים. (מדינת כל אזרחיה, שוד קרקעות מקיף, אוטונומיה בגליל וכו')

ב. הצעה מדינית

1. החלת הריבונות הישראלית על חבלי יהודה ושומרון.
2. "ירדן היא פלשתיין" והשבת אזרחות ירדנית לערביי יו"ש.
3. אוטונומיה מוניציפלית לערביי יו"ש (על בסיס הסכמי קמפ דייוויד) מלווה בפירוק מוחלט של אמל"ח בשטחי האוטונומיה.
4. אזורי התיישבות ערבית על קרקע בבעלות פרטית. (תוכנית הפסיפס מאת ד"ר יובל אוחנה).
5. חיסול צבאי של התשתית הצבאית בחבל עזה והטלת האחריות לחבל על מצרים.
6. ערביי ישראל: שוויון זכויות בתמורה לשוויון חובות.

*

שתי הערות:

1. ההצעה המוגשת בזאת נשענת במידה מסוימת על "היוזמה הישראלית" – תוכניתו של ח"כ בנימין אלון, וזאת בשני מרכיביה העיקריים: א. החלת הריבונות הישראלית על חבלי יהודה ושומרון. ב. השבת אזרחות ירדנית לערביי יו"ש.
2. ההצעה היא חד צדדית, קרי: איש אינו משלה עצמו לרגע כי הצד הערבי יקבל את הפתרון המוצע. אולם זהו המצב הנמשך מזה ששים שנה וכל הצעה שיש בה פחות מחיסולה המדיני והצבאי של ישראל נדחת על הסף על-ידי שכנינו (וראה לצורך העניין ההצעה הסעודית המלכדת בימים אלו רבות ממדינות האויב הערבי).

*

המערכת

תוכנית פסיפס של ד"ר יובל ארנון אוחנה, תופיע בגיליון הבא

מרכז אריאל למחקרי מדיניות • Ariel Center for Policy Research (ACPR)

NATIV

נתיב

www.acpr.org.il • ariel.center@gmail.com